

IGAZSÁGÜGYI MINISZTERIUM

Igazságügyi Felügyeleti Főosztály

Iktatószám: XX-IFFO/894/2/2020

Kovács Károly úr részére,

kmt+request-14510-fdc0fc90@kimittud.org

Tárgy: Tájékoztatás az „Igazságügyi pszichológus szakértő képzés, szakismeret, kompetencia” tárgyban érkezett megkeresésével összefüggésben

Tisztelt Uram!

Mindenekelőtt tájékoztatom, hogy az Ön által feltett kérdések nem minősülnek az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 21. alcíme szerinti közérdekű adat megismerése iránti igénynek. Azok ugyanis nem az Infotv. 3. § 5. pontja szerinti közérdekű adatra – azaz az Igazságügyi Minisztérium kezelésében lévő és tevékenységére vonatkozó vagy közfeladatának ellátásával összefüggésben keletkezett rögzített információra vagy ismeretre – vonatkoznak, hanem jogszabályok értelmezésére és azok szakmai tartalmának ismertetésére irányulnak.

Felhívnam a figyelmét arra, hogy az Igazságügyi Minisztériumnak a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény értelmében nincs lehetősége konkrét ügyben állásfoglalás, valamint jogértelmezés adására. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján továbbá az Igazságügyi Minisztérium válasza jogi kötelező erővel nem rendelkezhet, arra hatósági vagy bírósági eljárásban hivatkozni nem lehetséges. Az igazságügyi miniszternek – és az általa vezetett tárcának – a fentiekre tekintettel a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet szerinti feladatköréből adódóan csak arra van módja, hogy általános tájékoztatást adjon a megkeresésben érintett jogterületre, kérdésekre vonatkozó hatályos jogszabályokról.

A fentiek alapján „Igazságügyi pszichológus szakértő képzés, szakismeret, kompetencia” tárgyban érkezett megkeresését, köszönettel kézhez vettem, azzal összefüggésben – az Ön által feltett kérdéseket is feltüntetve – az alábbiakról tájékoztatom.

„Kérem, szíveskedjen elektronikus másolatban megküldeni részemre”

- 1. „Ha és amennyiben én a 22/2012. EMMI Rend. 8. mellékletének 1. pontja szerinti felnőtt klinikai és mentálhigiéniai szakismerettel rendelkezem és e képzést teljesítettem sikeresen, azonban gyermekeket is szeretnék vizsgálni (ugyan a szakképzést nem teljesítettem). Elkerülhetem-e a szakképzés teljesítését azzal, hogy a fenti rendeletben szereplő 2. számú, azaz gyermek szakirányú képzést teljesítése helyett, inkább szakértővé kívánok válni és kérem a 9/2006. IM Rend. 2. számú mellékletében szereplő 21. számú klinikai és mentálhigiéniai felnőtt és gyermek szakpszichológia szakterületre felvételem, hisz ez esetben elegendő vagylagosan csak az egyik feltétel teljesítése, de végeredményként felnőtt és gyermek szakosná is válok (a 22/2012. EMMI Rendeletben szereplő képzési követelmény teljesítése helyett és nélkül) szerintem?”*

Mindenekelőtt szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy a levelében a klinikai szakpszichológusok korosztály specifikus képzésén alapuló szakismereti követelményére való hivatkozás a legtöbb esetben az egészségügyi tevékenység vonatkozásában kerül megemlítésre.

Az Ön által is hivatkozott, *az egészségügyi felsőfokú szakirányú szakképzés megszerzéséről* szóló 22/2012. (IX. 14.) EMMI rendelet (a továbbiakban: EMMI rendelet) 6. § (2) bekezdése szerint a pszichológus vagy egészségpszichológus szakképzettséggel rendelkezők által megszerezhető alap szakképzéseket a 8. melléklet, a szakpszichológus szakképzéssel rendelkezők által megszerezhető ráépített szakképzéseket a 9. melléklet tartalmazza. Az EMMI rendelet alapján alap szakképzésként felnőtt klinikai és mentálhigiéniai szakpszichológia, gyermek- és ifjúsági klinikai és mentálhigiéniai szakpszichológia, neuropszichológia, valamint alkalmazott egészségpszichológia alap szakképzés, ráépített szakképzésként klinikai addiktológiai szakpszichológia szakképzés és pszichoterápia szakképzés szerezhető.

Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 103. §-a **egészségügyi ellátásként ismeri el a klinikai szakpszichológia tevékenységet is.** Az Eütv. 110. § (1) bekezdése azt is rögzíti, hogy egészségügyi tevékenység – folytatásának formájától és módjától függetlenül – e törvény és külön törvény rendelkezéseire figyelemmel önállóan vagy felügyelet mellett végezhető. Az Eütv. 110. § (2) bekezdése szerint **egészségügyi tevékenységet önállóan – külön törvényben foglaltakra is figyelemmel – az adott tevékenység folytatására jogosító egészségügyi szakképzéssel rendelkező és az adott szakképzés tekintetében a kötelező továbbképzési kötelezettségét teljesített vagy a továbbképzési kötelezettség teljesítése alól e törvény szerint mentesült, a működési nyilvántartásba bejegyzett személy végezhet.** Az önállóan végzett egészségügyi tevékenység – a (4), (4a), (10) és (10a) bekezdésben foglalt kivételekkel – **az arra feljogosító szakképzésnek a működési nyilvántartásba történő bejegyzésétől kezdhető meg.** Az egészségügyi szakképzéssel rendelkező személyek alap- és működési nyilvántartásáról, valamint a működési nyilvántartásban nem szereplő személyek tevékenységének engedélyezéséről szóló 18/2007. (IV. 17.) EüM rendelet 4. §-a szerint **a működési nyilvántartást az Állami Egészségügyi Ellátó Központ (a továbbiakban: ÁEEK) vezeti.** A működési nyilvántartás az alábbi linken érhető el: <https://kereso.enkk.hu/>

Álláspontom szerint fentiek alapján a klinikai szakpszichológusok egészségügyi tevékenységének körét tehát a végzettsége – mely egyébként a megszerzett szakismeretét hivatott igazolni – és annak alapján az ÁEEK által kibocsátott egészségügyi tevékenység végzéshez szükséges engedély határozza meg. Mindazonáltal a klinikai szakpszichológusok egészségügyi tevékenység végzésére vonatkozó jogosultsága tekintetében javasolom a működési nyilvántartást vezető ÁEEK Emberi Erőforrás Fejlesztési Főigazgatóságának, valamint az illetékes szaktárca, az Emberi Erőforrások Minisztérium megkeresését.

Tájékoztatom továbbá, hogy álláspontom szerint az igazságügyi szakértői szakpszichológusi tevékenység az egészségügyi és a szakértői tevékenység határán mozog. A pszichodiagnózis felállítása ugyan egészségügyi tevékenység, azonban azt nem követi egy terápiás eljárás (amely az egyik lényeges eltérés a felnőtt és a gyermek szakvizsga között) a szakértői tevékenység során. A szakvélemény összeállítása, a szakértő eljárása a perben, hatósági eljárásban pedig véleményem szerint nem tekinthető egészségügyi tevékenységnek.

Amikor a klinikai szakpszichológus a szakpszichológiai szakrendelésen, egészségügyi intézményben egészségügyi tevékenységet végez, illetve amikor ugyanaz a klinikai szakpszichológus igazságügyi szakértői tevékenységet végez, akkor ugyan átfedés is kimutatható, de két különböző, külön jogszabályban szabályozott tevékenységről van szó. **Az igazságügyi szakértői szakpszichológusi tevékenység vonatkozásában** ugyanis *az igazságügyi szakértői működésről* szóló 31/2008. (XII. 31.) IRM rendelet (a továbbiakban: **Működési rendelet**) **határozza meg** a személy vizsgálatára, a szakvélemény elkészítésére, a tárgyi feltételekre, valamint a klinikai és mentálhigiéniai felnőtt- és gyermek szakpszichológiai vizsgálatra vonatkozó **speciális eljárási szabályokat**. Ez alapján tehát álláspontom szerint **az igazságügyi szakértői szakpszichológusi tevékenység** a szó szoros értelmében **nem minősül egészségügyi tevékenységnek**.

Igazságügyi szakértőként egy adott szakterületen – a Szaktv.-ben meghatározott kivételekkel – **az járhat el, aki az arra vonatkozó szakterületen bejegyzésre került az Igazságügyi Minisztérium által vezetett igazságügyi szakértői névjegyzékbe**. Bejegyzése után az igazságügyi szakértő mindaddig jogosult a szakterületén igazságügyi szakértői tevékenységet végezni, amíg az adott szakterület vonatkozásában az igazságügyi szakértői névjegyzékből történő törlésére nem kerül sor.

Mindazonáltal felhívom szíves figyelmét, hogy az igazságügyi szakértői tevékenység végzésére való jogosultság terjedelmét a névjegyzékbe bejegyzett szakterület adja, nem pedig a szakértő képesítése. A személy vizsgálatával járó igazságügyi szakértői tevékenység esetében a vizsgálandó személyi kör tekintetében, az Iszr.-ben meghatározott szakterület megnevezése (pl.: gyermeksebészet, gyermek- és ifjúsági pszichiátria, klinikai és mentálhigiéniai felnőtt- és gyermek szakpszichológia) **az irányadó.** **Az Iszr.-ben pedig nem külön szakterület a klinikai és mentálhigiéniai felnőtt szakpszichológia, valamint a klinikai és mentálhigiéniai gyermek szakpszichológia, hanem összevontan klinikai és mentálhigiéniai felnőtt- és gyermek szakpszichológia szakterületként szerepel.**

A klinikai és mentálhigiéniai felnőtt- és gyermek szakpszichológia szakterület terjedelmét illetően a Működési rendelet 20. §-a ad iránymutatást, miszerint meghatározza, hogy mely szakkérdések esetén kell a klinikai és mentálhigiéniai felnőtt- és gyermek szakpszichológia vizsgálatot lefolytatni. Ezt a vizsgálatot kizárólag **a klinikai és mentálhigiéniai felnőtt- és gyermek szakpszichológia szakterületre** bejegyzett igazságügyi szakértő végezheti. Az erre a szakterületre bejegyzett szakértőnek pedig az Iszr. 2. mellékletének 21. pontja alapján okleveles pszichológusi képesítéssel, továbbá **klinikai és mentálhigiéniai felnőtt szakpszichológia vagy klinikai és mentálhigiéniai gyermek és ifjúsági szakpszichológia szakvizsgával kell rendelkeznie.** Az a szakértő tehát, aki a fent megjelölt jogszabályok alapján *klinikai és mentálhigiéniai felnőtt- és gyermek szakpszichológia* szakterületre bejegyzésre kerül, azon a szakterületen a szakértői névjegyzékből való törléséig önálló igazságügyi szakértőként jogosult szakértői tevékenység végzésére, így különösen a szakvéleményhez szükséges vizsgálatok elvégzésére, a szakvélemény előkészítésére, elkészítésére és annak előterjesztésére.

A Működési rendelet kizárólag a 19/A. § (3) bekezdésében – a fiatalok terhelte belátási képességének büntetőeljárás során történő vizsgálatához – írja elő kötelező jelleggel klinikai és mentálhigiéniai gyermek szakpszichológusi, vagy ezzel egyenértékű szakvizsgával rendelkező szakértő alkalmazását. **Egyéb esetekben a Működési rendelet lehetőséget ad arra, hogy a klinikai és mentálhigiéniai felnőtt- és gyermek szakpszichológia vizsgálatot, mint igazságügyi szakértői - nem pedig egészségügyi - tevékenységet mind a felnőtt, mind pedig a gyermek szakvizsgával rendelkező igazságügyi pszichológus**

szakértő lefolytassa, függetlenül a szakkérdések korosztályra irányultságától. Ennek szükségességét támasztja alá a Működési rendelet 20/A. §-a is, amely szerint klinikai és mentálhigiéniai felnőtt- és gyermek szakpszichológiai vizsgálat során a szakértő kizárólag a kirendelésben megjelölt személyt vagy személyeket és a közöttük fennálló, a kirendelés teljesítése szempontjából releváns kapcsolatot vizsgálja. **A vizsgálat tárgyát ugyanis a legtöbb esetben a kirendelésben megjelölt személyek közötti releváns kapcsolat (pl.: szülő-gyermek kapcsolat) képezi, amelyhez a személyek ugyanazon szakértő általi vizsgálata szükséges.**

Emellett fontos megjegyezni, hogy **amennyiben kizárólag az egyik korosztály vizsgálatára irányul a szakkérdés, úgy lehetőség van az annak megfelelő szakvizsgálóval rendelkező igazságügyi szakértő kirendelésére is.** Az igazságügyi miniszter az általa vezetett igazságügyi szakértői névjegyzékkel, mint közhiteles hatósági névjegyzékkel biztosította az ennek megállapításához szükséges információk nyilvánosságát. Az igazságügyi szakértői névjegyzékben (<https://inyr.im.gov.hu/Szakertok>) a felhasználó a „Közlemények” rovatban feltüntetett információk mellett – az új szakértői törvény hatályba lépésétől (2016. június 15.) – nyilvános adatként találja meg az igazságügyi szakértő végzettségére, egyéb szakmai képezésére, illetve minősítésére vonatkozó adatokat, így azt is, hogy milyen típusú szakvizsgálóval (felnőtt vagy gyermek) rendelkezik.

Az igazságügyi szakértői tevékenységre vonatkozó sajátos szabályozás tehát lehetőséget ad arra, hogy a megszerzett szakvizsgálóhoz kötődő, azon alapuló egészségügyi tevékenység végzésével ellentétben az igazságügyi szakértő az egyik korosztályra irányuló szakvizsga megszerzésével – az egyéb jogszabályi követelmények teljesítése mellett – jogosulttá válik a mindkét korosztály tekintetében történő eljárásra feljogosító *klinikai és mentálhigiéniai felnőtt- és gyermek szakpszichológia* szakterületen igazságügyi szakértői tevékenység végzésére.

Mindemellett megjegyzendő, hogy amennyiben kétség merül fel a szakértő kompetenciájának megfelelőségét illetően, úgy a szakértői felelősségen (jelzési kötelezettség a kirendelő felé), illetve felelősségre vonáson (etikai/fegyelmi) túl, rendelkezésre állnak az adott eljárásban alkalmazható eljárási szabályok, úgy mint a más – esetlegesen az érintett korosztályra irányuló szakvizsgálóval rendelkező – szakértő kirendelése, illetve annak indítványozása, szakkonzultáns bevonása, a szakvélemény kiegészítése, a szakértők párhuzamos meghallgatása vagy esetlegesen szakértői testület (pl.: az Egészségügyi Területen Működő Igazságügyi Szakértői Testület) kirendelése.

2. *„További kérdésem, hogy ha a fenti módon válnék felnőtt és gyermek szakossá, akkor az Állami Egészségügy Ellátó Központ köteles kiadnia az egészségügyi tevékenység végzéséhez szükséges engedélyemet gyermek vizsgálatának a jogosultságához is, annak ellenére is, hogy a gyermek téren a végzettségemet és szakismeretemet igazoló sikeres záróvizsgálóval nem rendelkezem, diplomát bemutatni nem tudok e téren?”*

Ahogy azt már az 1. pontban is kifejtettem, **egészségügyi tevékenységet önállóan – külön törvényben foglaltakra is figyelemmel – az adott tevékenység folytatására jogosító egészségügyi szakképzéssel rendelkező és az adott szakképzés tekintetében a kötelező továbbképzési kötelezettségét teljesített vagy a továbbképzési kötelezettség teljesítése alól a törvény szerint mentesült, a működési nyilvántartásba bejegyzett személy végezhet.** Az önállóan végzett egészségügyi tevékenység pedig – az Eütv.-ben foglalt kivételekkel – az arra feljogosító szakképzésnek a működési nyilvántartásba történő bejegyzésétől kezdhető meg. **Az igazságügyi szakértői tevékenység végzésére való jogosultság megszerzése egyebekben nincs kihatással az egészségügyi tevékenység**

végzésére való jogosultságra, és semmiképpen sem mentesíti valamely végzettség, illetve szakvizsga megszerzésének kötelezettsége alól.

3. *„További kérdésem, hogy amennyiben a fenti módon a 22/2012. EMMI Rend. 8. számú mellékletében szereplő 2. számú képzés teljesítésének elkerülésével válok gyermek szakossá, úgy miként tudnék megfelelni, ill. hogyan tudnám teljesíteni a 2016. XXIX törvény 3.§.(1) bekezdésében megfogalmazott azon elvárást egy olyan szakértői kirendelés esetén, melyben gyermeket is vizsgálnom kellene, hogy a tudomány fejlődésének eredményeit felhasználva készíthessek szakvéleményeket, ha a 22/2012. EMMI Rend. 8. számú mellékletében szereplő 2. számú képzést nem teljesítettem és valós szakismerettel nem rendelkezem erről igazolásom sincsen, csupán a 9/2006 IM Rend. 2. számú melléklet 21. számú szakterületére vagyok bejegyezve?”*

Az 1. kérdésre adott válaszomban részletesen kifejtettem azt, hogy a klinikai szakpszichológusok igazságügyi szakértői tevékenysége nem egyezik meg az általuk végzett egészségügyi tevékenységgel. Az EMMI rendelet szerint valóban két elkülönülő önálló szakképzés a gyermek- és ifjúsági klinikai és mentálhigiéniai szakpszichológia szakképzés, és a felnőtt klinikai és mentálhigiéniai szakpszichológia szakképzés. Az igazságügyi szakpszichológus szakértő ugyanakkor a szakértői tevékenység során a szakvizsga megszerzése során elsajátított pszichoterápiás módszereket nem alkalmazza. A két korosztályra irányuló (felnőtt/gyermek) szakvizsga tematikája ráadásul a szakma megerősítése szerint is csak csekély mértékben tér el egymástól, és kellő kompetenciát adhat mindkét szakvizsgával rendelkező igazságügyi szakértő számára a korosztálytól független – szakmai kontroll nélküli – szakvélemény elkészítésére, ezért az eltérő képzési tematika sem indokolja azt, hogy gyermekről csak gyermek- és ifjúsági klinikai és mentálhigiéniai szakpszichológus szakvizsgával rendelkező igazságügyi szakértő készíthessen szakvéleményt.

4. *„Ugyanígy merül fel a kérdés bennem egy esetleges kirendelés kapcsán, melyben gyermeket is vizsgálnom kellene, ha a 22/2012. EMMI Rend. 8. számú mellékletében szereplő 2. számú képzést nem teljesítettem, akkor a 2016. XXIX törvény 45.§.(4) b.) pont szerint – mivel így, szakismerettel valójában nem rendelkezem – nem kellene inkább ilyenkor bejelentem azt, hogy a gyermekre irányuló kérdések megválaszolása nem tartozik a (valós) szakismereteim körébe, vagy inkább nyugodt lehetek és készíthetek felnőttől és gyermekről is egyaránt szakvéleményt a kirendelés esetén, mert a 9/2006 IM Rend. 2. számú mellékletének 21. számú szakterületre való felvételem, helyettesíti a 22/2012. EMMI Rend. 8. mellékletének 2. pontja szerinti gyermek szakképzést, ugyanígy a szakismeretet és a tudomány fejlődésének az eredményeit is?”*

Az Iszr. alapján a „klinikai és mentálhigiéniai felnőtt- és gyermek szakpszichológia” elnevezésű szakterületen mind a klinikai és mentálhigiéniai felnőtt szakpszichológia, mind a klinikai és mentálhigiéniai gyermek és ifjúsági szakpszichológia szakvizsga elfogadott, ezért egy klinikai és mentálhigiéniai felnőtt szakpszichológia szakvizsgával rendelkező igazságügyi szakértőnek nem áll fenn a Szaktv. 45. § (4) bekezdés b)¹ pontja szerinti kirendelés „visszautasítására” vonatkozó jelzési kötelezettsége gyermek vizsgálata esetén, mivel a „klinikai és mentálhigiéniai felnőtt- és gyermek szakpszichológia” elnevezésű szakterületre bejegyzett igazságügyi szakértő mindkét

¹ „Szaktv. 45. § (4) A szakértő köteles a tudomására jutásától számított tíz napon belül - az igazságügyi szakértő öt napon belül - közölni a hatósággal, ha

b) a feltett kérdések megválaszolása egészben vagy részben nem tartozik azon szakismeretei körébe, amelyekben a szakértő a rá irányadó szabályok szerint jogosult eljárni”

korosztály tekintetében végezhet igazságügyi szakértői tevékenységet. A kirendelés „visszautasítására” vonatkozó jelzési kötelezettség hiánya azonban **nem jelenti azt, hogy az adott igazságügyi szakértő akár a Szaktv. 45. § (4) bekezdés b) pont alapján ne jelezhetné a kirendelő felé, hogy a szakmai megítélése alapján nem tud a feltett szakkérdésre megfelelő választ adni.**

5. *„E kérdéskörhöz kapcsolódó további aggályom az, hogy ha ez így volna, akkor egy gyermek esetében ez a fajta szakértésem, miként szolgálhatja egy gyermek Gyvt.2.§. szerinti, mindenek felett álló érdekét és miként válik biztosítottá a vizsgált gyermek esetében az iatrogen következmény elkerülése, figyelemmel arra, hogy nem csak a veszélyeztetését kell megszüntetni egy gyermeknek, hanem azt meg is kell előzni a Gyvt.14.§., Gyvt.17.§ előírásaira is figyelemmel?”*

Az Alaptörvény XVI. cikke alapján a gyermek a védelemre és gondoskodásra mindenkivel szemben igényt tarthat. A gyermekek védelemhez és gondoskodáshoz való joga az állam köteleességét alapozza meg a gyermek személyiségfejlődése intézményes védelmére. Mindezek nyomán minden, gyermekekkel kapcsolatba kerülő intézmény, hatóság a gyermek legjobb érdekének megfelelő eljárásra, döntésre köteles. A gyermekvédelmi jelzőrendszer a gyermekjóléti szolgálatok által működtetett együttműködési rendszer az egészségügyi és oktatási intézményekkel, különböző hatóságokkal. Célja a gyermek családban történő nevelkedésének elősegítése, a gyermekek veszélyeztetettségének megelőzése és megszüntetése. *A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról* szóló 1997. évi XXXI. törvény 17. § (1) Az e törvényben szabályozott gyermekvédelmi rendszerhez kapcsolódó feladatot látják el - a gyermek családban történő nevelkedésének elősegítése, a gyermek veszélyeztetettségének megelőzése és megszüntetése érdekében - a törvényben meghatározott alaptevékenység keretében

- a) az egészségügyi szolgáltatást nyújtók, így különösen a védőnői szolgálat, a házi orvos, a házi gyermekorvos,
- b) a személyes gondoskodást nyújtó szolgáltatók,
- c) a köznevelési intézmények és a szakképző intézmények,
- d) a rendőrség,
- e) az ügyészség,
- f) a bíróság,
- g) a pártfogó felügyelői szolgálat,
- h) az áldozatsegítés és a kárenyhítés feladatait ellátó szervezetek,
- i) a menekülteket befogadó állomás, a menekültek átmeneti szállása,
- j) az egyesületek, az alapítványok és az egyházi jogi személyek,
- k) a munkaügyi hatóság,
- l) a javítóintézet,
- m) a gyermekjogi képviselő,
- n) a gyermekvédelmi és gyámügyi feladatkörében eljáró fővárosi és megyei kormányhivatal,
- o) az állam fenntartói feladatainak ellátására a Kormány rendeletében kijelölt szerv.

Ezek az intézmények és személyek kötelesek jelzéssel élni a gyermek veszélyeztetettsége esetén a gyermekjóléti szolgáltatást nyújtó szolgáltatónál, illetve hatósági eljárást kezdeményezni a gyermek bántalmazása, illetve súlyos elhanyagolása vagy egyéb más, súlyos veszélyeztető ok fennállása, továbbá a gyermek önmaga által előidézett súlyos veszélyeztető magatartása esetén. A Gyvt. 17. § (2) bekezdése alapján azonban ilyen jelzéssel és kezdeményezéssel bármely állampolgár és a gyermekek érdekeit képviselő társadalmi szervezet is élhet.

Ezzel összhangban a Szaktv. jelzési és bejelentési kötelezettségeit ír elő a szakértők részére. A Szaktv. 39. § (2) bekezdése alapján a szakértő például köteles haladéktalanul értesíteni a hatóságot, ha – álláspontja szerint – annak hatáskörébe tartozó intézkedés megtétele vagy eljárási cselekmény lefolytatása szükséges. A Szaktv. 39. § (3) bekezdése alapján továbbá a szakértő tevékenysége során észlelt olyan körülményt, tényt amely az ügy megítélését érdemben érinti, de arra a hatóság vagy a megbízó nem utalt, szintén köteles a hatóságnak vagy a megbízónak jelezni.

Külön rendelkezik a Szaktv. a bűncselekmények és a veszélyhelyzet észlelésével kapcsolatos bejelentési kötelezettségről. A Szaktv. 41. § (1) bekezdése ugyanis akként rendelkezik, hogy ha a szakértő a vizsgálat során az adott eljárás tárgyát nem képező, személy elleni erőszakos, korrupciós vagy hivatali bűncselekmény elkövetésére utaló körülményről vagy olyan bűncselekmény elkövetésének szándékáról szerez tudomást, amely más személy életét, testi épségét vagy egészségét veszélyeztetné, köteles a tudomására jutott adatokat a nyomozó hatóságnak bejelenteni. Fentiekén túl a Szaktv. 41. § (1) bekezdése alapján, ha a szakértő tevékenysége során bűncselekménynek nem minősülő olyan körülményt észlel, amely más személy életét, testi épségét vagy egészségét veszélyezteti, köteles az érintett szakterületet felügyelő közigazgatási szervnél bejelentést tenni.

Mindezek alapján a közigazgatási és peres eljárásokban (pl.: gyámügyi eljárás, szülői felügyelettel kapcsolatos polgári per, szülőkkel szemben indított büntetőeljárás) kirendelt klinikai szakpszichológus igazságügyi szakértők is jogosultak és kötelesek jelzéssel élni, illetve bejelentést tenni a gyermek veszélyeztetettsége esetén.

Egyebekben a kérdés megválaszolása érdekében javasolom az illetékes szaktárca, az Emberi Erőforrások Minisztériuma megkeresését.

Továbbá ismételten tájékoztatom Önt, hogy levelem nem rendelkezik jogi kötőerővel és kötelező tartalommal, az nem szolgálhat hivatkozási alapul sem bírósági, sem egyéb eljárásban.

Kérem tájékoztatásom szíves elfogadását.

Budapest, 2020. április „3.”.

dr. Sembery-Sugár Hajnalka
főosztályvezető

